

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Голова приймальної комісії Рівненського
державного гуманітарного університету

Проф. Р.М. Простоповський

«*Р.М. Простоповський*» 2019 р.

**ПРОГРАМА ДОДАТКОВОГО ВИПРОБУВАННЯ
ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 035 «ФІЛОЛОГІЯ» (РОМАНСЬКІ МОВИ (ФРАНЦУЗЬКА) ТА
ЛІТЕРАТУРИ (ПЕРЕКЛАД ВКЛЮЧНО))»
для вступників на здобуття ступеня вищої освіти «Магістр»
на основі ступеня (освітньо-кваліфікаційного рівня) бакалавра, спеціаліста, магістра**

Схвалено вченою радою факультету іноземної філології
Протокол ___ від «___» _____ 2019 р.

Голова вченої ради
Факультету іноземної філології *Г.І. Ніколайчук* проф. Г. І. Ніколайчук

Розробник: доц. Тарасюк Н.Ю.

Рівне – 2019

Програма додаткового випробування з конкурсного предмету «Французька мова» для вступників на здобуття ступеня вищої освіти «Магістр» на сонові ступеня (освітньо-кваліфікаційного рівня) бакалавра, спеціаліста, магістра / роз. : Н.Ю.Тарасюк. – Рівне : РДГУ, 2019. – 12 с.

Розробник:

Тарасюк Н.Ю., кандидат філологічних наук, доцент кафедри романо-германської філології РДГУ

Рецензент:

Константінова О.В., кандидат філологічних наук, доцент кафедри романо-германської філології Рівненського державного гуманітарного університету.

Програма фахового випробування з конкурсного предмету «Французька мова» на здобуття ступеня вищої освіти «Магістр» на основі ступеня (освітньо-кваліфікаційного рівня) бакалавра , спеціаліста, магістра визначає вимоги до рівня підготовки вступників, зміст основних освітніх компетенцій, критерії оцінки відповідей вступників, рекомендовані літературні джерела.

Розглянуто на засіданні кафедри романо- германської філології (протокол № 2 від 7 лютого 2019 р.).

ЗМІСТ

Пояснювальна записка	4
Зміст вступного випробування.....	5
1. Програма з практичного курсу.....	5
2. Програма з теоретичного курсу.....	6
Критерії оцінювання знань вступників	10
Список рекомендованої літератури.....	11
Інформаційний ресурс.....	12

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Мета додаткового випробування: виявити рівень оволодіння загальнокультурними і професійними компетенціями вступника в теорії і практиці іноземної мови.

Додаткове випробування з французької мови має на меті визначення рівня підготовки вступників до магістратури в галузі іноземних мов.

На додатковому випробуванні необхідно передусім виявити теоретичні і практичні навички спеціалістів з французької мови. Тому теоретичні і практичні питання з практичного курсу іноземної мови обов'язково включаються в кожен екзаменаційний білет.

Програма включає також найважливіші теми з інших мовознавчих дисциплін: теоретичної фонетики, теоретичної граматики, лексикології та історії мови, стилістики тощо.

Вимоги до рівня підготовки вступників.

Учасник фахового випробування повинен:

- знати: мовленнєві зразки, характерні для діалогічного і монологічного мовлення сучасною французькою мовою, які включені в основний курс підручників, вказаних у списку літератури; вміти будувати самостійні висловлювання французькою мовою; основні фонетичні явища в межах програми; основні граматичні явища в межах програми, співвідношення їх форми та значення.

- уміти: ясно і логічно висловлювати свої думки, володіти чотирма видами мовленнєвої діяльності на базі достатнього обсягу знань з фонетики, граматики, лексики, орфографії, пунктуації; розуміти на слух монологічне та діалогічне мовлення; розпізнавати основні граматичні явища та співвідносити їх форму зі значенням у процесі сприйняття та продукування мовлення.

Порядок проведення вступного випробування.

Вступне випробування проводиться згідно з розкладом, складеним приймальною комісією Рівненського державного гуманітарного університету.

Допуск до вступного випробування вступників здійснюється за умови наявності аркуша результатів вступних випробувань та документа, що засвідчує особу (паспорт).

Додаткове випробування проводиться в усній формі, що передбачає надання відповідей на питання екзаменаційних білетів. Вступник отримує тільки один комплект екзаменаційних завдань, заміна завдань не дозволяється. Екзаменаційні білети складаються відповідно до даної програми, друкуються на спеціальних бланках за встановленим зразком та затверджуються головою приймальної комісії Рівненського державного гуманітарного університету.

Під час додаткового випробування вступник має право звернутися до екзаменаторів з проханням щодо уточнення умов завдань. Натомість вступнику не дозволяється користуватися сторонніми джерелами інформації (електронними, друкованими, рукописними) та порушувати процедуру проходження фахового випробування, що може бути причиною для відсторонення вступника від вступних випробувань.

Для письмового запису відповідей на екзаменаційні завдання використовуються аркуші усної відповіді відповідного зразка. Після внесення вступником відповіді до зазначеного аркушу він ставить під нею свій підпис, що підтверджується підписами голови та екзаменаторами фахової атестаційної комісії.

Порядок оцінювання відповідей вступників.

Оцінювання відповіді вступників на вступному випробуванні здійснюється членами фахової атестаційної комісії, призначеної згідно з наказом ректора.

Оцінки відповіді кожного вступника визначаються за шкалою «склав» - «не склав».

ЗМІСТ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Програма з практичного курсу

I завдання має на меті читання, літературний переклад фрагменту та інтерпретації уривку з оригінального твору художньої літератури.

Час підготовки: 40-50 хвилин.

Вступники повинні:

- вміти читати і розуміти основну і детальну інформацію аутентичних текстів різного типу та мати навички відтворення отриманої інформації у тестовому форматі;
- мати досвід сприймання адаптованих, скорочених та неважких оригінальних текстів різного типу.
- вміти визначити тип тексту, проаналізувати його внутрішню структуру і комунікативну інтенцію автора;
- детально розуміти аутентичні тексти та вміти інтерпретувати їх щодо змісту і форми;
- мати досвід сприймання художніх, публіцистичних та науково-популярних текстів загальним обсягом 1000 стор.

II завдання. Вступники повинні володіти мовленнєвими комунікативними уміннями, а саме; тематичною лексикою, засобами вираження структурної організації тексту та лексичними засобами вираження комунікативної інтенції; навичками імітування аутентичного мовлення на задану тематику в монологічній та діалогічній формі з відносно строгим дотриманням параметрів комунікативно-стилістичної доцільності та граматичної правильності.

Мовленнєві ситуації з французької мови

1. Qui es-tu? Parle de toi, de tes habitudes.
2. Qu'est-ce que la famille pour vous?
3. Quelles sont les fêtes les plus respectées en France ?
4. Les goûts et les couleurs, on ne les discute pas.
5. Parlez de la France comme d'un pays européen.
6. Parlez de votre vie étudiante.
7. J'aime lire, surtout les auteurs français.
8. Le français dans le monde.
9. Raconter comment est votre chambre ?
10. Parlez du calendrier français.
11. L'ami, il est difficile à trouver et facile à perdre.
12. C'est quoi l'amitié dans votre vie ?
13. Parlez de vos goûts et vos préférences.
14. Mes études à l'Université.
15. Parlez de la Francophonie.
16. On dit que Paris est la capitale du monde.
17. Parlez de la France touristique.
18. Quelle(s) région(s) française(s) vous aimeriez visiter ?
19. Qu'est-ce qu'on peut découvrir dans la capitale de l'Ukraine, Kiyv ?
20. Comment vous passez vos loisirs ?

III завдання включає питання з теорії мови.

Теоретична підготовка студента вимагає знання основ теорії мови, її сучасного стану, охоплює знання структури та системи мови, правил та закономірностей її функціонування в процесі іншомовної комунікації.

Розкриття питання з теорії мови передбачає змістовну, логічну, чітку, зв'язну, виразну відповідь студента на теоретичне питання, вміння показати смислові, структурні, загальні та відмінні особливості мовних явищ у запропонованому тексті.

Відповідь на теоретичне питання передбачає вільне володіння іноземною мовою, а також включає здатність та готовність студента реалізувати одержані знання з теорії мови у своїй практичній діяльності.

Програма з теоретичного курсу

Теоретична фонетика

Предмет та методи дослідження теоретичної фонетики. Визначення предмета та методів дослідження теоретичної фонетики. Фонетичні засоби вираження мови як фонетичної системи. Розділи теоретичної фонетики Артикуляторні органи та фізіологічні особливості утворення вокальних та консонантних звуків французької мови. Теоретичні концепції визначення фонем. Принципи транскрипції у французькій мові.

Орфоенія французької мови. Визначення орфоенії. Орфоенічна норма та правила орфоенії французької мови. Стилї вимови сучасної французької мови, особливості літературного та розмовного стилів.

Система голосних та приголосних. Фізіологічний, акустичний та фонематичний критерії визначення голосних та приголосних. Особливості вокальної системи французької мови. Класифікація голосних: голосні переднього та заднього ряду, лабіалізовані, нелабіалізовані, відкриті, закриті, ротові, носові. Особливості консонантної системи французької мови. Класифікація французьких приголосних: проривні, щілинні, губні, передньоязичні, середньоязичні, задньоязичні, увулярні.

Артикуляторна база. Особливості артикуляторної бази французької мови у порівнянні з іншими мовами. Формування фонем переднього ряду як одна з основних тенденцій розвитку фонетичної системи французької мови. Розвиток лабіалізованих звуків. Носові голосні як характерна риса французької фонетичної системи.

Силабічна структура французької мови. Характеристики складу як основної мовної одиниці. Проблеми у питанні визначення складу щодо мов індоєвропейської сім'ї. Теорії складоподілу у французькій мові. Конститутивні особливості французького складу, відкриті та закриті склади. Вияв висхідних характеристик приголосних та правила складоподілу за Щербою Л.В.

Видозмінення фонем. Особливості вимови звуків з позицій комбінаторної фонетики. Основні типи модифікацій фонем: асиміляція, акомодация, вокальна дилація, дисиміляція. Регресивна та часткова асиміляції як домінуючий вияв видозмінення фонем французької мови. Порівняльна характеристика особливостей модифікацій фонем французької та української мов.

Чергування фонем. Основні характеристики чергування фонем у французькій мові. Живі чергування фонем, вплив орфоенічної норми на їх творення. Історичні чергування фонем, діахронічний аспект їхнього творення. Зв'язування як особливий вид чергування, вияв зв'язування у ритмічній групі.

Синтаксична фонетика. Вияв просодичних засобів у визначенні типу речення. Система наголосу у французькій мові: кінцевий наголос, другорядний наголос, логічний наголос, афективний наголос. Визначення синтагми як основи речення. Основні характеристики синтагми. Мелодика французького речення.

Графіка та орфографія французької мови. Особливості французької графіки. Принципи французької орфографії: фонетичний, етимологічний, морфологічний, історичний та ієрогліфічний принципи. Проблеми французької орфографії.

Лексикологія

Предмет та методи вивчення лексикології. Визначення предмета лексикології. Основні методи лексичного аналізу: метод сегментації, аналіз безпосередніх складових, компонентно-дистрибутивний, контекстуальний, трансформаційний, порівняльний методи аналізу. Синхронічний та діахронічний аспекти вивчення лексики. Лексика як система, поняття системи. Зв'язок лексикології з іншими галузями мовної науки.

Знакова природа слова у системі французької мови. Слово як основна одиниця мови, проблема визначення слова у французькій мові. Знакова природа слова. Основні функції слова. Значення слова як структура. Етимологічне значення, проблема мотивації лексеми. Фонетичні та граматичні характеристик слова, співвіднесеність фонетичних та граматичних форм слів у французькій мові.

Основні принципи класифікації лексики. Класифікація лексики відповідно до етимологічного та семантичного принципів. Польова природа лексики французької мови. Лексико-семантичні поля. Особливості синонімії у французькій мові. Визначення синонімів. Абсолютні, відносні, часткові синоніми. Особливості омонімії у французькій мові. Визначення омонімів. Часткові антоніми. Антонімія на морфематичному рівні. Омоніми та їхні різновиди: омофони, омографи. Визначення паронімів. Архаїзми та неологізми, передумови виникнення. Визначення паронімів.

Джерела розвитку словника французької мови. Вплив внутрішніх та зовнішніх факторів розвитку мови на формування словника французької мови. Семантичний розвиток лексики. Значення слова, Актуалізація лексичної семантики у мовленні. Типи значення: прямі та похідні. Проблема похідності слова в межах лексичної семантики. Фактори розвитку семантики слова. Особливості семантичного розвитку слів: поняття полісемії та моносемії; звуження, розширення та зміщення значення; метонімія; метафора; гіпербола; літота; евфемізми.

Словотвір. Словотвір як розділ лексикології. Визначення словотвору як науки. Предмет та методи вивчення словотвору (методи словотвірного та морфематичного аналізів). Словотворення та деривація (словотвірні ряди, дериваційна парадигма). Проблема похідності слова у словотворі. Бінарно-опозиційні зв'язки твірної та похідної лексем як фактор визначення словотвірного типу. Словотвірний та морфематичний типи. Словотвірна модель. Словотворчий формант як фактор визначення засобу словотворення. Поняття словотвірного значення, основні чинники формування словотвірного значення. Умотивованість словотвірного значення. Морфологічні засоби словотворення: афіксація, суфіксація, префіксація, парасинтез, зворотне словотворення (або регресивна деривація). Морфолого-синтаксичні засоби словотворення: композитний засіб словотворення (словоскладання), конверсія, оноματοпея, аббревіація, апокопа, афереза, телескопія.

Запозичення. Зовнішній фактор виникнення запозичень. Основні джерела запозичень французької мови. Особливості запозичень у французькій мові: запозичення з класичних, східних, романських, германських мов, лексика російського походження, діалектні слова, запозичення з західно-європейських мов. Проблема адаптації запозичень у системі словника французької мови. Дублетні форми, лексика народна та книжна. Фразеологічні запозичення, способи запозичення фразеологічних одиниць. Вплив французької фразеології на фразеологію української мови. Роль запозичень у збагаченні лексики французької мови.

Фразеологія як проблема аналітичного слова. Визначення фразеології як науки. Теоретичні та методологічні проблеми фразеології. Ш.Баллі та його вчення щодо фразеології. Вчення В.В.Виноградова про фразеологічну одиницю. Фразеологія у сучасному французькому, українському та східнослов'янському мовознавствах. Зв'язок фразеології з лексикологією, проблема співвідношення слова та фразеологізму. Розділи фразеології та їх об'єкти вивчення, методи дослідження фразеології. Фразеологічна система та її специфіка. Функціональне призначення фразеології в мові. Ознаки фразеологічних одиниць та їхня характеристика. Класифікація фразеологічних одиниць (ФО): фразеологічні сполучення, єдності, зрощення. Структурні, функціональні, семантичні типи ФО у французькій мові. Структурно-граматичні особливості ФО. Семантичні, лексико-стилістичні та фонетичні особливості ФО. Джерела походження ФО у французькій мові.

Лексикографія, види словників. Визначення лексикографії. Основні проблеми укладання словників. Одномовні словники: мовні, мовно-енциклопедичні, аналогічні словники, словники синонімів, аргю, частотні, фразеологічні, історичні, словники неологізмів. Двомовні словники.

Теоретична граматики

Предмет та методи вивчення теоретичної граматики. Предмет та методи вивчення теоретичної граматики французької мови. Методи граматичного аналізу: дистрибутивний, трансформаційний, опозиційно-компонентний, контекстно-ситуативний, кількісного аналізу. Основні етапи розвитку теоретичної граматики французької мови. Види граматичних описів мови. Зв'язок граматики з іншими лінгвістичними науками.

Грамматичні категорії. Мова та мовлення. Грамматична категорія в плані змісту. Грамматична категорія в плані вираження. Лексичне та граматичне значення. Грамматичні аспекти проблеми слова. Система, структура, норма, узус. Актуалізація.

Проблеми вивчення морфології французької мови. Морфемна будова французького слова. Поняття морфеми у французькій мові. Проблема частин мови стосовно французької мови: морфологічні та синтаксичні ознаки частин мови. Польова природа та польова структура частин мови. Морфологічна транспозиція у французькій мові.

Система іменника, Іменник, прикметник. Визначення іменника, граматичні категорії іменника та засоби їх вираження. Лексико-граматичні класи та підкласи іменників. Категорії роду та числа французького іменника. Синтаксичні функції іменника. Визначення прикметника. Семантико-граматичні групи прикметників. Грамматичні категорії прикметника. Ступені порівняння. Синтаксичні функції прикметника.

Система дієслова. Дієслово, прислівник. Структурний та функціональний фактори визначення дієслова. Морфологічні та граматичні категорії дієслова: спосіб, час, стан, особа, число. Семантико-граматичні групи дієслів: службові та самостійні дієслова, граничні та неграничні дієслова, перехідність/неперехідність дієслів, статичні та динамічні дієслова. Неособові форми дієслова: інфінітив, герундій, дієприкметник. Визначення прислівника як частини мови: семантична, граматична форми та синтаксичні функції прислівника. Семантико-граматичні групи прислівників: якісні, кількісні, обставинні, модальні, уточнюючі, зв'язуючі.

Службові частини мови. Визначення детермінативів як частин мови: артикль, вказівні детермінативи (*ce, cet, cette, ces*), присвійні демонстративи (*mon, ma, mes ; ton, ta, tes ; son, sa, ses ; notre, nos ; votre, vos ; leur, leurs*), запитально-окличний детермінатив – *quel* та неозначені детермінативи. Семантика та морфолого-синтаксичні особливості числівників.

Природа, класи та функції займенників у французькій мові. Службові слова: прийменник, сполучник, частка та слова-фрази, вигуки.

Система часів французької мови. Структура часів фізичних та лінгвістичних. Взаємозв'язок способу, часу та виду. Особливості способу французької мови. Дійсний спосіб. Проблема імператива, субжонктива, умовного способу. Проблема часу та виду у французькій мові.

Синтаксис сучасної французької мови. Визначення синтаксиса. Три підходи у визначенні синтаксиса: структурний, логічний, семантичний. Теорії та методи вивчення синтаксиса французької мови. Синтаксичні зв'язки та способи їх вираження. Питання теорії речень та їх класифікації.

Функціональна граматики. Теоретичні основи функціональної граматики. Ідея мовної функції, висунута І.О.Бодуеном де Куртене. Погляди Празької та Копенгагенської лінгвістичних шкіл на функціональну граматику. Поняття "функції", визначене представниками дескриптивної лінгвістики. Внесок трансформаційної граматики у теорію відношень між морфологічними категоріями. Рівнева теорія у визначенні функції Е.Бенвеністом.

Лінгвістика тексту. Функція утворення тексту як предмет вивчення лінгвістики тексту. Компоненти тексту: одиниці звукового, лексичного, морфологічного рівнів, речення в тексті, система образів, заголовки та епіграф. Основні одиниці тексту: над фразова єдність, предикативно-релятивний комплекс, інші види поділу тексту. Поняття структури тексту.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ВСТУПНИКІВ

Рівень професійної компетентності вступників оцінюється за шкалою «склав»-«не склав».

Виділені такі рівні компетентності.

I рівень – початковий. Відповіді вступника на теоретичні питання елементарні, фрагментарні, зумовлюються початковими уявленнями про зміст мовознавчих і літературознавчих категорій. У відповідях на практичні та творчі завдання вступник не виявляє самостійності, демонструє невміння аналізувати діяльність учасників навчально-виховного процесу, приймати рішення.

II рівень – середній. Вступник володіє певною сукупністю теоретичних знань, практичних умінь, навичок, здатний виконувати завдання за зразком, володіє елементарними вміннями здійснювати пошукову, евристичну діяльність, самостійно здобувати нові знання.

III рівень – достатній. Вступник знає істотні ознаки понять, явищ, закономірностей, зв'язків між ними, а також самостійно застосовує знання в стандартних ситуаціях, володіє розумовими операціями (аналізом, абстрагуванням, узагальненням тощо), вміє робити висновки, виправляти допущені помилки. Відповідь повна, правильна, логічна, обґрунтована, хоча їй і бракує власних суджень.

IV рівень – високий. Передбачає знання різних аспектів французької мови, ерудицію, вміння застосовувати знання творчо, здійснювати зворотній зв'язок у своїй роботі, самостійно аналізувати різноманітні мовні ситуації, явища, факти, виявляти і відстоювати особисту позицію.

**Таблиця відповідності
рівнів компетентності шкалі оцінювання відповідей вступників
під час додаткового випробування**

Рівень компетентності	Шкала оцінювання
Початковий відповіді вступника невірні, фрагментарні, демонструють нерозуміння програмового матеріалу в цілому	не склав
Середній відповіді вступника визначаються розумінням окремих аспектів питань програмного матеріалу, але характеризується поверховістю та фрагментарністю, при цьому допускаються окремі неточності у висловленні думки	склав
Достатній відповіді вступника визначаються правильним і глибоким розумінням суті питання програмного матеріалу, але при цьому допускаються окремі неточності непринципового характеру	склав
Високий відповіді вступника визначаються глибоким розумінням суті питання програмного матеріалу	склав

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Базова

1. Крючков Г.Г. Поглиблений курс французької мови. – К.: “Вища школа”, 1998.
2. Попова И.Н., Казакова Ж.А. Французский язык. Практический курс. – М., 1999. – 480с.
3. Goldenberg T., Nikolskaïa E. Grammaire française. – М., 1979. – 364р.
4. Solomarska O.O. Manuel de français. – Rivné : 2002. – 192р.
5. Solomarska O.O. Manuel de français. – Kyiv , 1994 – 255р.
6. Steinberg N. Grammaire française (1 partie. Morphologie). – Ленинград: “Учпедгиз”, 1972.
7. Steinberg N. Grammaire française (2 partie.Syntaxe). – Ленинград: “Учпедгиз”, 1972.
8. Драненко Г.Ф. Français, niveau avancé DALF: Навч. посібник для вищ. навч. закл. – К.:Ірпінь: ВТФ «Перун», 2001. – 232 с.
9. Костюк О.Л. . Français, niveau intermédiaire DELF: Навч. посібник для вищ. навч. закл. – К.:Ірпінь: ВТФ «Перун», 2001. – 224 с.
10. Кость Г.М., Сулим О.І. Французька мова. Посібник для самостійної роботи та дистанційного навчання. – Львів: ЛНУ ім. Івана Франка, 2006. – 164 с.

Допоміжна

1. Опацький С.Є. Français, niveau débutant / Опацький С.Є. – Ірпінь: «Перун», 2003. – 312с.
2. Попова І.М., Казакова Ж.О. Граматика французької мови. Практичний курс: Підручник для інститутів і факультетів іноземних мов. – 12-те вид., перероблене та доповнене. – Х.: ТОВ «Нестор Академік Паблішерз», 2007. – 480с.
3. Потушанская ЛЛ, Юдина И.А., Шкунаева И.Д. Практический курс французского языка. В 2-х ч.: Учеб.для ин-тов и фак.иностран.яз. – 7-е изд.,испр. – М.: Мирта-Принт, 2002.
4. Алефиренко Н. Современные проблемы семантики. – М.: Гнозис, 2005.
5. Васильева Н. М., Пицкова Я. П. Французский язык: Теоретическая грамматика: Морфология: Синтаксис. Уч. для ин-тов и фак. иностр. языков. — М., Высш. шк., 1991. — 299 с.
6. Вацеба Р.В., Якубовська Н.О. Cours de lexicologie. 1-ère partie.– Чернівці: ЧНУ, 2003.
7. Вацеба Р.В.,Якубовська Н.О. Cours de lexicologie. 2 - ème partie. Курс лекцій з лексикології французької мови. Частина 2-га. – Чернівці: Рута, 2004.
8. Гак В.Г. Теоретическая грамматика французского языка. Морфология. – М.: Высшая школа, 1979.
9. Гак В.Г. Теоретическая грамматика французского языка. Синтаксис. – М.: Высшая школа., 1981.
10. Стилїстика французької мови. Курс лекцій / Укл. Я.І.Пашук. – Чернівці: Рута 2003. – 118 с.
11. Хованская З.И., Дмитриева Л.Л. Стилїстика французского языка. – М., 1991.
12. Barlow, Julie et Jean-Benoit Nadeau. La grande aventure de la langue française. De Charlemagne au Cirque du Soleil, Montréal, Québec Amérique, 2007, 538 p.
13. Beacco J.-C., Bouquet S., Porquier R., Niveau B2 pour le français (utilisateur/apprenant indépendant).Un referentiel, Didier 2004.
14. Beacco J.-C., Bouquet S., Porquier R., Niveau B2 pour le français (utilisateur/apprenant indépendant). Textes et references, Didier 2004.
15. Besse H., Porquier R., Grammaire et didactique des langues, Credif-Hatier, LAL, 1984.

16. Bogaards P., Le vocabulaire dans l'apprentissage des langues étrangères, Credif-Hatier, LAL, 1994.
17. Calvet, Louis-Jean. La guerre des langues et les politiques linguistiques, Paris, Hachette Littératures, coll. «Pluriel», 1999, 294 p.
18. Cerquiglini, Bernard. Une langue orpheline, Paris, Editions Minuit, 2007, 229 p.
19. Conseil de l'Europe, Cadre européen commun de référence pour l'apprentissage et l'enseignement des langues, Comité de l'éducation, Strasbourg, 1996, Didier, 2001.
20. Courtillon J., Elaborer un cours de FLE, Hachette, « F », 1991.
21. Cuq J.-P., Dictionnaire de didactique du français langue étrangère et seconde, ASDIFLE, CLE International, 2004.
22. Cuq J.-P., Gruca I., Cours de didactique du français langue étrangère et seconde, PUG, 2005.
23. Lecherbonnier, Bernard. Pourquoi veulent-ils tuer le français?, Paris, Albin Michel, 2005, 25 p.
24. Thierry A.-M., Analyse de méthodes, français langue étrangère, CIEP, 1996.
25. Y. Delatour, Grammaire pratique, Hachette, 2000.
26. Vicher A., Grammaire progressive du français, CLE, 2003.
27. Wilmet M., Grammaire critique du français, Paris, Duculot, 1997.
28. Walter, Henriette. L'aventure des mots français venus d'ailleurs, Paris, Editions Robert Laffont, 1997, 345 p.

ІНФОРМАЦІЙНИЙ РЕСУРС

1. <http://www.bonjourdefrance.com/index/indexgram.htm>
2. <http://www.etudes-litteraires.com/grammaire.php>
3. http://grammaire.cordial-enligne.fr/grammaire/GTM_0.htm
4. <http://www.francaisfacile.com/cgi2/myexam/liaison.php?liaison=grammaire>